

Sygn. akt I CSK 3647/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa R. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w P.
przeciwko B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 listopada 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 7 grudnia 2021 r., sygn. akt I AGa 133/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 2 marca 2021 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, w sprawie z powództwa R. spółki z o.o. z siedzibą w P. przeciwko B. spółce z o.o. z siedzibą w P. o zapłatę 413 500 zł, oddalił powództwo.

Wyrokiem z 7 grudnia 2021 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację powódki.

W skardze kasacyjnej powódka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.

W ocenie skarżącej w sprawie zachodzi nieważność postępowania.

Zdaniem skarżącej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ doszło do naruszenia prawa materialnego: art. 65 w zw. z art. 647¹ § 1, 5 i 6 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017 r.) oraz art. 65 § 1 i 2 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Nie sposób przyjąć, że w niniejszej sprawie miała miejsce nieważność postępowania. Pozwana udzieliła pełnomocnictwa adwokatowi M.F. „do zastępowania Spółki jako pozwanej w sprawie z powództwa R. Sp. z o.o. o zapłatę, zawisłej przez Sądem Okręgowym w Łodzi X Wydział Gospodarczy pod sygnaturą X GC 388/20, przed sądami powszechnymi, innymi organami, instytucjami oraz osobami - z prawem substytucji”. Pełnomocnictwo w zakresie upoważnienia do zastępowania pozwanej przed sądami powszechnymi nie zawierało żadnych ograniczeń. Sądami powszechnymi są sądy rejonowe, sądy okręgowe oraz sądy apelacyjne. Przedmiotowe pełnomocnictwo zawiera więc upoważnienie do

działania przed każdym z sądów powszechnych, na każdym etapie postępowania, nie wyłączając Sądu Apelacyjnego w Łodzi w zakończonym postępowaniu apelacyjnym w sprawie I AGa 133/21.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdy w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy. Konieczne było zatem wykazanie, że Sąd drugiej instancji w sposób oczywisty naruszył przepis jasny i jednoznaczny, którego wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości (zob. m.in. postanowienia SN: z 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07).

W skardze kasacyjnej nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. Uzasadnienie wniosku stanowi w istocie próbę zaangażowania Sądu Najwyższego do kolejnej weryfikacji instancyjnej prawidłowości dokonania przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych i oceny prawnej w sprawie, co nie jest celem postępowania kasacyjnego i nie może skutecznie uzasadniać wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.